

Lambert Speelman  
Pretoriaaan 32A-01  
3072 EN Rotterdam

**Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekering**

De Behandelaar  
Antwoordnummer 5518  
3700 VB Zeist

Rotterdam, 7 juni 2018

<b>Dossiernummer:</b>	<b>Kenmerk:</b>	<b>Betreft:</b>
2018-00677	SKGZ/LS/10.04.2018	Zorg waar ik niets aan heb gehad

Geachte lezer,

**Inleiding:** “Passende oplossingen voor complexe vraagstukken? Pak de bron aan: de mens!”  
Daarmee besloot ik de brief van 10 april 2018.

In het kort gezegd ben ik van mening dat het een deel van de bevolking ontbreekt aan bescherming tegen *onjuist geachte bestuurshandelingen*. Hetgeen ook tot gevolg heeft dat veel burgers in onzekerheid leven, daardoor *lijdensdruk* ervaren en verminderd functioneren op relevante levensgebieden. Burgers hebben hinder van overheden die moeite hebben zich aan te passen in een veranderende staat. De aanpassingsstoornis onder hoogopgeleiden en het niet verder ontwikkelen van professionele eigenschappen als *leervermogen* is mede oorzaak van overspanning en burn-out.

Ten gevolge van overmatige machtsuitoefening ofwel een gebrek aan bescherming worden huishoudend geconfronteerd met problematische schulden dat voortkomt uit druk van buiten het huishouden waardoor de balans van draaglast en draagkracht door één of meerdere actoren (stressoren) is verstoord.

**‘Zorg waar ik niets aan heb’:** Eind 2017 ben ik om te voldoen aan de bepalingen in het Wmo-arrangement naar de huisarts gegaan om te vragen voor een verwijzing naar het GGZ. Eerdere ondersteuning vanuit het wijkteam-centrum Rotterdam door OGGZ-specialist en Wmo-adviseur de heer C. P. Benne boodt geen uitkomsten. De balans van draaglast en draagkracht werd alleen maar verder verstoord. Eind 2016, een paar maand voordat ik op 3 januari 2017 uit huis ben gezet, had ik contact met de Bavo (Parnassiusgroep) met woonbegeleider dhr. H. W.

In een situatie waarin ik dakloos ben en als het gaat om de fysieke en geestelijke toestand onder ongunstige condities leef, haal ik uit studieboeken op hbo/wo-niveau hetgeen *stysteemkenmerken* en ‘cultuur’ in de relatie tussen staat en samenleving met de samenleving en de mens doen. De psychiater mevrouw K. en de psychotherapeut mevrouw V. van GGZ-Delfland merken dit evenals andere niet op. Er wordt geen juiste (contextueel gezien) diagnose gesteld en men komt met ‘waanstoornis’. Ook aan kennis uit boeken ontbreekt het!

In 2016 werd mij het advies gegeven vanuit het UWV dat geen oplossingen biedt mij ziek te melden om bepaalde voorzieningen als huisvesting te behouden. Men begrijpt dus dat bestuurshandelingen zoals deze ook in 2015 door de wetgever tegen het advies vanuit het UWV in zijn genomen druk en

stress voortkomen? De bestuurshandelingen zoals het terugdringen van de *discretionaire ruimte* (beslissingsvrijheid en dus buiten mijn macht en schuld om) zijn dusdanig dat ik in handen van de bewindvoerder wordt gespeeld, maar ook dat daardoor de balans van draaglast en draagkracht verder in de min geraakt. Met het beleid van 'ziekmelden' zonder iets aan de oorzaak te doen is de verplicht verzekerde niet geholpen, gaan ook de kosten van de verzorgingsstaat niet omlaag. De maatregelen die de wetgever neemt werken contraproductief en maken dat de kosten voor zorg en maatschappelijke dienstverlening alsmat stijgen. Zien de zorgbeheerder en de verzekeraar dit niet?

Aangezien het een maatschappelijk probleem is (cultureel) maar ook een politieke aangelegenheid, valt moeilijk aan te geven waar het probleem is ontstaan. De moderne staat is een gecompliceerd organisme, waarvan het niet gemakkelijk is een voorstelling te maken. Al is dit deels buiten het terrein van de zorgverzekeraar en de klachtbehandelaar, deze invloed van buiten uw organisatie heeft wel invloed op het functioneren van deze organisatie/instelling en op de individuele burger.

'Ondeugdelijke informatie' - bewust of onbewust - hindert dat een doelgroep als bijvoorbeeld de Stichting Klachten en Geschillen Zorg juiste conclusies kan trekken of een correcte mening kan vormen. Persoonlijk heb ik jaren hinder gehad om de juiste conclusies te trekken of een correcte mening te vormen. Nu ik andere bronnen hebben kunnen raadplegen en middels een poging om te communiceren - hetzij gebrekkig en ook slecht geformuleerd - begin ik rust te krijgen nadat ik zelf iets ben gaan ondernemen. Tegen de stroom in!

**Tegen de stroom in**, nadat ik eerst mijn dochter op de kant heb geholpen. Tijdens het telefonisch onderhoud met mevrouw K. heb ik onder andere mijn beklag gedaan over de ontwikkeling van professionele eigenschappen van functionarissen. *Leervermogen* en *cognitief vermogen* van een 12 jarige maar zeker van een 17 jarige is soms verder ontwikkeld bij een laaggeschoolde die opgegroeid is in een bepaalde *conflictsituatie* dan bij hoger opgeleiden die ook het *empathievermogen* niet voldoende hebben ontwikkeld. Het ontbreken van de *ontwikkeling van persoonlijke vermogens* bij de dienst- en zorgverleners en het vasthouden aan 'diagnosestellingen' dat 20 à 30 jaar is gedateerd en achterhaald en te herleiden is op de Grondwet van 1983 en een bescheiden wetje van 1982 (bewindvoering) zonder bedacht te zijn op de ontwikkelingen daarna en de correcties die zijn voorgelegd maar terzijde geschoven.

In 2010, enige tijd voordat een kennis de hoogstpersoonlijke keuze van zelfdoding maakte, besepte ik hoe eind jaren tachtig de psychologen géén juiste diagnose wisten te stellen. Aan de hand van de persoonlijkheidsonderzoeken kon geen juist beeld worden vastgesteld. Ik besepte dat de psychiaters in die 20 jaar weinig tot niets hadden geleerd. Ik vraag mij dan ook af op basis waarvan zorgverzekeraars de psychiater kiezen, ook wie hun hierbij adviseert? De econoom? Financiële incentives? Een deel van de ontwikkelingen is het gevolg van een ongebreideld nastreven van eigen belang van de verschillende actoren.

Ik ben in botsing gekomen met een geestelijke stroming die zich heeft gevestigd als 'geestelijke gezondheidszorg' en een gevestigde orde. De psycholoog net als de dominee eertijds is van mening dat ik hun mening voor waarheid moet aannemen en dat ik er verstandig aan zou doen naar hun te luisteren alsof ik geen zelfkennis en boekenwijsheid geniet. Als vierjarige liep ik geen tweede keer van school, want moeder, de juf maar ook de maatschappij zouden er wel voor zorgen dat ik weer in de schoolbanken kwam te zitten. Maar dat iemand mij de 'absolute waarheid' voorhoudt en mij wil vergiftigen met iets dat aangepraat wordt als medicijn, daar moet men niet (meer) bij mij mee

aankomen. De hersenen en zenuwen van mijn oom zijn na twintig jaar aangetast (neuronenwetenschap). Aan het gezond verstand mankeert het bij sommige. Het wordt mij maar gedictieerd en ik moet achteloos slikken ... ?

**Verkort weergegeven:** Er is een wachtlijst bij de GGZ die mede tot stand komt door *onjuist geachte bestuurshandelingen*. Dit stel ik aan de hand van een eigen onderzoek vast. Een deel daarvan ontstaat vanuit de samenwerkingsverbanden tussen overheid en particulier initiatief. In de persoonlijke situatie de heer C. P. Benne, eigenaar van Het Baken (Bewindvoering en Dienstverlening), OGGZ-specialist, Senior Wijkcoach en Wmo-adviseur. Een ander deel komt voort uit een politieke richting dat 'grond' kreeg in 1982 middels een 'onbeduidend wetje' omtrent bewindvoering. Een ander belangrijk deel is de ontwikkeling binnen de psychiatrie sinds 1990 en met name de *persoonlijke groei* en ontwikkeling. Men reproduceert 'feitelijke' kennis uit boeken en opleiding, maar het opnemen van nieuwe informatie en deze vervolgens toepassen in allerlei (werk)situaties is binnen de psychiatrie als de Parnassiusgroep en GGZ-Delfland een probleem. Hetzelfde geldt voor de maatschappelijke dienstverlener. Het gaat ook om het toepassen van de kennis die iemand heeft en het willen leren van de dingen die je doet en ondervindt.

**Slotsom:** Ik heb geen behoefte om € 385,-- 'eigen risico' te betalen voor het 'grootbrengen' en bijscholen van overheidsfunctionarissen en de geestelijke gezondheidszorg binnen alsook buiten de gemeente Rotterdam. Zij zijn de deskundigen, ik de leek? Er zal met het oog op 'maatwerk' en juiste zorg (kwalitatief) gekeken moeten worden naar de criteria die de zorgverzekeraar gebruikt en die de overheid hanteert. Het gaat daarbij ook om de kosten van de verzorgingsstaat en wat er afgeroomd wordt. Wanneer huishoudens omvallen (problematische schulden), dan wordt ook de zorgsector wankel. Dit zou de econoom inmiddels bekend moeten zijn, ook al kreeg hij dit gegeven in de jaren tachtig in het onderwijs niet mee!

GGZ-Delfland, de Parnassiusgroep, maar ook Pameijer vertonen elk hun gebreken. Bij Yulius in Dordrecht en Sliedrecht heb ik dit tussen 2011 en 2015 ook gezien. Pameijer geeft aan vragen te stellen bij de professionele eigenschappen van de maatschappelijke dienstverlener bij de gemeente Rotterdam die beslist over de toekenning van zorg (samenhangende verbanden).

Er dient dan ook gekeken naar de mate waarop de gemeente Rotterdam tekort is geschoten in dienst- en zorgverlening, ook wie hierop toeziet. Ik ontvang niet alleen onvolledige zelfs onjuiste informatie, ook zit ik tegenover functionarissen die een lijstje afwerken zonder dat er bijgesteld wordt (onkunde). Het is dusdanig dat ik weet waar ik aan toe ben: het verschaft zoveel (meervoudige) problemen met gevolg dat het merendeel van de gemeenschap die getroffen wordt door de *onjuist geachte bestuurshandelingen* in een uitzichtloze situatie beland.

Als laatste wil ik opmerken dat staatssecretaris Tamara van Ark voornemens is burgers die in de bijstand zitten wil controleren op fraude middels 'datagestuurd handhaven'. Uit mijn informatie mag opgemerkt worden dat de burger met wat hij/zij eertijds wist ten opzichte van nu, dat hij geen kleuter meer is van 4, maar dat de staatsbeoefenaar de ontwikkeling van een 12 jarige doorgaans niet heeft bereikt (zelfstandig analyseren). Toch baseert de overheid net als de psychiater zich op achterhaalde gegevens en niet op basis waarvan de persoon nu staat. Het (over)getuigt van hun ontwikkelingsachterstand!

Ik hoop met dit schrijven dat mijn verhaal helder(der) is, ook waarom ik bezwaar heb de kosten te vergoeden, kosten die op mij en andere burgers worden verhaald maar door een wetgevende en

uitvoerende macht worden veroorzaakt (onjuist geachte bestuurshandelingen). Velen ontvangen 'Zorg' waar zij feitelijk niets aan hebben, anders dan dat zij de hand kunnen ophouden en in het bijzonder dat de 'huisvesting' is gewaarborgd. Deze praktijken zijn niet aan mij besteed. Ik ben benieuwd naar uw reactie.

Hoogachtend,

Lambert Speelman

Onjuist Geachte Bestuurshandelingen